

ninger, store forandringer – er jeg faktisk ganske godt tilfreds med arbejdsformidlingen.

Arbejdsformidlingens rolle og mulighed for at formidle afhænger jo først og fremmest af, at virksomhederne henvender sig til arbejdsformidlingen. Jeg sagde før, at det tit og ofte er sådan, at der ikke er hold i billetterne, når man hører om disse flaskehalse. Når vi er gået tilbage til Arbejdsmarkedsstyrelsen og de regionale led og har spurgt til, om de pågældende virksomheder rent faktisk har anmeldt deres ledige job til arbejdsformidlingen, har svaret oftest været nej.

Så jeg vil sige, at arbejdsformidlingen da godt kunne fungere bedre, men det hele afhænger af, om virksomhederne rent faktisk bruger arbejdsformidlingen. Det, vi kan se med alle de tal, vi har på arbejdsformidlingen, er, at man gør meget ud af virksomhedskontakt – det gør man også i Frederiksborg Amt – men selvfølgelig en virksomhedskontakt, der baserer sig på, at virksomhederne er med på samspillet.

Så jeg synes faktisk i betragtning af, hvordan arbejdsformidlingen var, da jeg overtog den, at den er afgørende bedre, end da den daværende regering havde ansvaret.

Så synes jeg nok, at det er lidt anstrengelser værd at nå frem til en klar konklusion. Det, jeg konkluderede på fru Tørnæs' udsagn før, var, at man gerne vil tage ansvaret for, at der i 1994 var bevilget 47.129 orlovsansøgninger til uddannelsesorlov. Det forstod jeg at man gerne ville. Det er jo en vigtig erkendelse, et vigtigt tilsagn, at uddannelsesorloven er Venstre altså med på, og det betyder, at man også tager ansvar for 47.129 bevilgede orlovere i 1994.

Så er det fuldstændig rigtigt, som det blev sagt, at børnepasningsorloven bliver brugt betydelig mere. Vi er faktisk glade for, at børnepasningsorloven er blevet så stor en succes, som den er. Der er bevilget orlov i 80.788 tilfælde. Konklusionen af det, fru Tørnæs sagde, var, at Venstre gerne ville have fjernet børnepasningsorloven, og det synes jeg faktisk er vigtigt at få frem i debatten her.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men bare gøre fru Ulla Tørnæs opmærksom på, at hun ikke står på en sodavandskasse på et vælgermøde i Vestjylland. Hun står altså på Folketingets talerstol, og jeg synes, det er dybt angribeligt, at Venstres ordfører kan gå på talerstolen her og

sige, at Venstre ikke har ansvar for regeringens økonomiske politik. Selvfølgelig har Venstre da ansvar for regeringens økonomiske politik. Vi har et finanslovforlig, og regeringens økonomiske politik bliver fastlagt hvert år på finansloven, og den har Venstre stemt for. Det gør man måske af principielle grunde, men Venstre er faktisk også gået i forlig med regeringen. Jo, Venstre har ansvar for denne regerings økonomiske politik, for man har sagt ja til et finanslovforlig.

Det kan godt være, man kan slippe af sted med at sige ude i landet, at man ikke har noget ansvar, men herinde burde det være soleklart, at når man indgår et finanslovforlig med en regering, er man også bundet ganske tæt i den økonomiske politik, i den periode forliget løber, til den regering.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal gøre det meget kort. Det er til arbejdsministeren, der konkluderede på mit indlæg vedrørende børnepasningsorlov. Venstre ønsker, at der skal være et genbesættelseskrav, og Venstre ønsker, at det skal være baseret på en aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver.

Dermed mener jeg ikke, man kan konkludere, at børnepasningsorloven skal fjernes. Det mener jeg er en fordrejning af, hvad der blev sagt.

Annette Just (FP):

Én ting er sikkert og vist: Fremskridtspartiet har ikke noget ansvar for finansloven med det kæmpeunderskud, der er, og det ønsker vi heller ikke at være medvirkende til.

Men vi har et ansvar over for befolkningen og over for Danmark. Det er faktisk det, vi alle sammen sidder her for: for at varetage de menneskers interesser, som har valgt os ind i Folketinget. Og det er ud fra det, jeg gerne vil have lov til at tale. Så er jeg fri for at høre hr. Peter Duetoft tale om, hvem der har ansvar for hvad.

Ministeren startede med at sige – eller også var det senere, hun sagde det – at hun faktisk var tilfreds med arbejdsformidlingen. Jeg synes, vi i de sidste to timer gang på gang har hørt om, hvor lidt arbejdsformidlingen rent faktisk får igennem.

Ministeren benægtede ved samme lejlighed, at der reelt er et flaskehalsproblem, og så er det, jeg siger: Ud fra det har vi måske nok et problem, når vi skal diskutere hele denne pakke om flaskehalsproblemer, for det er altså det grund-